

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg

Finansministeren

13. september 2010

Svar på Europaudvalgets spørgsmål nr. 1 af 1. september 2010
vedr. SEK (2010) 0409 - alm. del - stillet efter ønske fra Morten
Bødskov (S).

Spørgsmål:

Ministeren bedes – i forlængelse af mødet i Europaudvalget den 30. august 2010 – fremsende en beskrivelse af de forskellige eksempler på skat på finansielle transaktioner, der er på europæisk plan, samt en beskrivelse af hvilke modeller, der pt. drøftes på EU-plan. Ministeren bedes desuden bekræfte, at regeringen ikke vil modarbejde, at EU udarbejder en model for skat på finansielle transaktioner til brug for G20-mødet i Sydkorea.

Svar:

Det bemærkes, at regeringen ikke besidder et komplet og systematisk overblik over anvendelsen af skatter på finansielle transaktioner i andre europæiske lande. Med udgangspunkt i oplysninger fra Kommissionen kan følgende eksempler nævnes:

UK har siden 1986 haft en såkaldt "stamp duty reserve tax" på aktuelt 0,5 %, som reelt er en transaktionsskat opkrævet ved handler med aktier for virksomheder hjemmehørende i UK, uanset hvor sælger og køber er hjemmehørende. Skatten beregnes af værdien af den underliggende aktie. Skatten giver et provenu på typisk ca. 0,2-0,3 pct. af BNP per år. Skatten opkræves centralt via det system, hvor hovedparten af handlerne med de omfattede aktier afvikles. Kravet om registrering i UK af ejerskabet til de pågældende aktier, der er en forudsætning for at kunne udøve sine aktionærrettigheder, skulle gøre det vanskeligere at omgå skatten ved f.eks. at flytte handelen med virksomhedens aktier til udlandet. UK's regering har imidlertid givet udtryk for, at skatten unddrages i betydeligt omfang. Mange virksomheder i UK benytter sig desuden af en praksis, hvor et antal af virksomhedens aktier deponeres i en bank i USA, som herefter på det amerikanske marked kan sælge og handle med depotbeviser, svarende til de underliggende UK-aktier, uden at betale skatten. Denne praksis er imidlertid en lovlig omgåelse af skatten, og der betales i stedet en engangsafgift på 1,5 % til UK ved deponeringen. Der er desuden en undtagelse fra skatten for udenlandske kollektive investeringsfonde, der er noteret i UK, når disse handler med UK-aktier.

Schweiz opkræver en skat på bankers (og andre mægleres) handel med værdipapirer. Schweiziske virksomheder, der ejer skattepligtige værdipapirer til en bogført værdi på mere end 10 mio. CHF (svarende til ca. 58 mio. DKK), defineres ligeledes som en mægler og er omfattet af skatten. Satsen er 0,15 % for indenlandske værdipapirer og 0,30 % for udenlandske værdipapirer. Skatten beregnes af købssummen, eller alternativt af værdipapirets markedsværdi. Skatten opkræves hos mægleren, men fordeles formelt ligeligt mellem de to parter i handelen. Det gælder også, hvis mægleren alene er mellemmand mellem to parter, således at skatten fordeles ligeligt mellem de to reelle parter i handelen. Hvis handlen finder sted på en børs uden for Schweiz, og modparten ikke er en schweizisk mægler, opkræves ikke den halvdel af skatten, der påhviler modparten. Visse værdipapirer er undtaget fra skatten, herunder bl.a. obligationer i andre valutaer end schweizerfranc samt såkaldte Eurobonds. En række transaktioner er undtaget skatten, herunder handel med optioner på køb af aktier, handel med udenlandske pengemarkedsinstrumenter samt handel med udenlandske udstedte obligationer, hvor den schweiziske mægler alene formidler handelen mellem to udenlandske modparter. Provenuet fra skatten udgjorde i 2007 ca. 0,4 pct. af BNP. Kommissionen har ikke angivet oplysninger om omfanget af eventuel omgåelse af den pågældende skat.

Sverige havde i perioden fra 1984 til 1991 en skat på finansielle transaktioner. Fra 1984 blev al handel med aktier og aktieoptioner i Sverige således omfattet af en skat på 1 % fordelt ligeligt på køber og sælger. Fra 1986 blev skattesatsen hævet til det dobbelte. Fra 1989 blev også handel med obligationer o.l. omfattet af en transaktionsskat, men kun på 0,002 % for de korteste løbetider og 0,03 % på de længste løbetider. Skatten på obligationer blev afskaffet i 1990 og satsen for de resterende transaktionsskatter blev halveret pr. 1. januar 1991 og helt afskaffet ved udgangen af 1991. Ifølge det oplyste var afskaffelsen begrundet i, at skatten medførte flytning af finansielle transaktioner til udlandet og betydelige dyk i kurser og handelsvolumen på de pågældende instrumenter, selvom der var tale om begrænsede skattesatser.

Der henvises desuden til vedlagte bilag udarbejdet af Kommissionen.

Som nævnt på mødet i Folketingets Europaudvalg den 30. august foreligger der ikke aktuelt fra Kommissionens side konkrete forslag til skatter på finansielle transaktioner på EU-plan. Kommissionen offentliggjorde i april et arbejdspapir, der bl.a. vurderer fordele og ulemper ved finansielle transaktionsskatter. Kommissionens papir indeholder ikke et forslag eller en klar anbefaling, men domineres af vægt på betydelige ulemper ved skatter på finansielle transaktioner.

Regeringen finder – i lighed med bl.a. Kommissionen og IMF – at der er en række væsentlige ulemper ved skatter på finansielle transaktioner. Det skal undgås, at en transaktionsskat generelt nedsætter likviditet og volumen på de finansielle markeder til skade for virksomheder og borgere, når disse ønsker at rejse kapital, værne mod risici, spare op m.v., idet en sådan skat ellers kan medføre større ustabilitet på markederne og mindre velfærd. Desuden skal det undgås, at de beskattede

transaktioner ikke blot flyttes til skattely, og øger disses indtægter og attraktionsværdi. Det taler bl.a. for, at en eventuel indførelse af skatter på finansielle transaktioner alene på EU-plan vil være uhensigtsmæssig, men i givet fald i stedet bør ske globalt. Under forudsætning af, at sådanne – og andre væsentlige – udfordringer kan løses, er regeringen klar til at vurdere konkrete forslag til modeller for beskattning af finansielle transaktioner, og regeringen vil med det udgangspunkt ikke modarbejde eventuelle EU-indspil til G20, såfremt dette måtte blive aktuelt.

Det bemærkes, at i det omfang lande ønsker at øge bidraget fra den finansielle sektor til de offentlige finanser, kan det gøres mere hensigtsmæssigt gennem f.eks. en beskatning i stil med den danske lønsumsafgift på den finansielle sektor. I analyserne fra Kommissionen og IMF nævnes sådanne skatter (under betegnelsen ”Financial Activities Tax”) som et alternativ til finansielle transaktionsskatter uden ovennævnte ulemper.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen